

Кратка характеристика на продукта

1. ИМЕ НА ЛЕКАРСТВЕНИЯ ПРОДУКТ

Concor 5 mg film-coated tablet
Конкор 5 mg филмирани таблетки
Concor 10 mg film-coated tablet
Конкор 10 mg филмирани таблетки

ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ ПО ЛЕКАРСТВАТА	
Кратка характеристика на продукта - Приложение 1	
Към РУ	Н-3546-Ч, 24.11.08
Одобрено:	23/ 30.09.08

2. КАЧЕСТВЕН И КОЛИЧЕСТВЕН СЪСТАВ

Concor 5 mg: Всяка таблетка съдържа 5 mg bisoprolol hemifumarate
Concor 10 mg: Всяка таблетка съдържа 10 mg bisoprolol hemifumarate

За пълния списък на помощните вещества, вижте т.6.1.

3. ЛЕКАРСТВЕНА ФОРМА

Филмирани таблетки

Concor 5 mg са жълтениково-бели, с форма на сърце и делителна черта;
Concor 10 mg са бледо-оранжеви до светло-оранжеви, с форма на сърце и
делителна черта.

4. КЛИНИЧНИ ДАННИ

4.1 Терапевтични показания

- Лечение на артериална хипертония
- Лечение на исхемична болест на сърцето (angina pectoris).

4.2 Дозировка и начин на приложение

Възрастни:

За двете показания дозата е 5 mg bisoprolol hemifumarate веднъж дневно. Ако е необходимо, дозата може да се увеличи на 10 mg bisoprolol hemifumarate веднъж дневно.

Максималната препоръчителна доза е 20 mg веднъж дневно.

В някои случаи титрирането може да започне с 2.5 mg дневно.

Дозата трябва да се адаптира индивидуално, според честота на пулса и терапевтичния успех.

Продължителност на терапията

По принцип лечението с bisoprolol е продължително.

Лечението с bisoprolol не трябва да се спира внезапно, тъй като това може да доведе до преходно влошаване на състоянието. Особено при пациенти с исхемична болест на сърцето, лечението не трябва да се прекратява внезапно. Препоръчва се постепенно намаляване на дозата – в продължение на 5 (7) дни.

Специфични групи

Бъбречна или чернодробна недостатъчност

При пациенти с леки до умерени нарушения на бъбречната или чернодробна функция, по принцип не се изисква адаптиране на дозата. При пациенти с тежка бъбречна недостатъчност (креатининов клирънс < 20 ml/min) и при пациенти с

тежки нарушения на чернодробната функция, се препоръчва дневната доза от 10 mg bisoprolol hemifumarate да не се надвишава.

Опит от приложението на bisoprolol при пациенти на бъбречна диализа е ограничен; въпреки това няма доказателство, че дозовия режим трябва да се промени.

Пациенти в напреднала възраст
Не се изисква адаптиране на дозата.

Деца

Липсва опит при деца, затова не се препоръчва употребата на bisoprolol при деца.

Начин на приложение

Bisoprolol таблетки да се приемат сутрин, със или без храна. Може да се поглъщат с малко течност, без да се сдъвкат.

4.3 Противопоказания

Bisoprolol е противопоказан при пациенти с :

- Остра сърдечна недостатъчност или по време на епизоди на декомпенсация на сърдечна недостатъчност, изскващи i.v. инотропна терапия;
- Кардиогенен шок;
- AV блок от втора или трета степен (без пейсмейкър);
- Синдром на болния синусов възел;
- Синоатриален блок;
- Симптоматична брадикардия;
- Симптоматична хипотония ;
- Тежка бронхиална астма или тежко хронично обструктивно белодробно заболяване;
- Тежка форма на периферно артериално оклузивно заболяване или синдром на Рейно;
- Феохромцитом без комбиниране с а-блокер (виж т.4.4);
- Метаболитна ацидоза.

Concor е противопоказан при пациенти със свръхчувствителност към bisoprolol или към някое от помощните вещества (виж т.6.1).

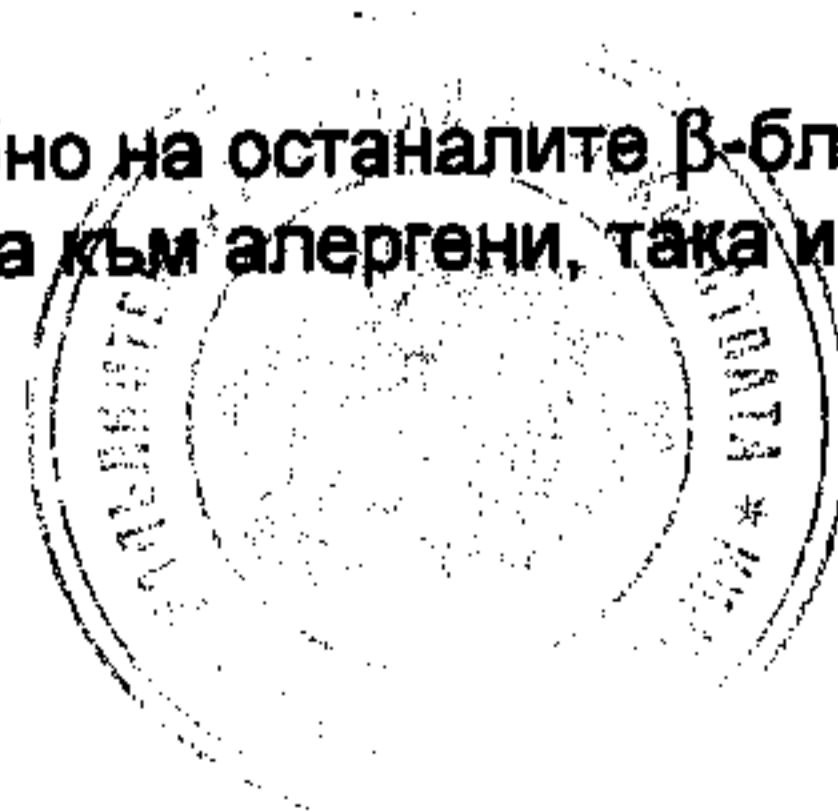
4.4 Специални предупреждения и предпазни мерки при употреба

Освен ако не е изрично показано, лечението с bisoprolol не трябва да се преустановява внезапно, особено при пациенти с исхемична болест на сърцето, тъй като това може да доведе до преходно влошаване на сърдечното заболяване (виж т.4.2).

Bisoprolol трябва да се прилага с внимание при пациенти с хипертония или ангина пекторис при съпътстваща сърдечна недостатъчност.

Bisoprolol трябва да се прилага с внимание при:

- захарен диабет, показващ големи флукутации на нивата на кръвната захар. Симптомите на хипогликемия (напр. тахикардия, сърцевиене или изпотяване) може да се маскират;
- стриктна диета;
- по време на десенсибилизираща терапия. Подобно на останалите β-блокери, bisoprolol може да повиши както чувствителността към алергени, така и

тежестта на анафилактичните реакции. Лечението с адреналин не винаги дава очаквания терапевтичен ефект;

- AV блок от първа степен;
- Ангина на Prinzmetal;
- Периферно артериално оклузивно заболяване. Може да се наблюдава засилване на оплакванията, особено в началото на терапията.

Пациенти с псориазис или анамнеза за псориазис трябва да приемат β-блокери (напр. bisoprolol), само след внимателно балансиране на ползите срещу рисковете. На фона на лечението с bisoprolol, симптомите на тиреотоксикоза може да се маскират.

При пациенти с феохромоцитом bisoprolol се прилага само след алфа-рецепторна блокада.

При пациенти, подложени на обща анестезия, анестезиологът трябва да бъде уведомен за β-блокадата. Ако е необходимо преустановяване на лечението с β-блокер преди хирургична операция, то трябва да стане постепенно и да приключи 48 часа преди анестезията.

Препоръчва се едновременно приложение на бронходилатираща терапия при бронхиална астма или друго хронично обструктивно белодробно заболяване, което може да причини симптоми. Понякога, при пациенти с астма може да се появи повишение на резистентността на дихателните пътища, затова може да се наложи увеличаване дозата на β₂-стимулантите.

4.5 Взаимодействие с други лекарствени продукти и други форми на взаимодействие

Непропоръчителни комбинации с:

Калциеви antagonисти от групата на верапамил и в по-малка степен от групата на дилтиазем: негативно влияние на контрактилността и атрио-вентрикуларната проводимост. Интравенозното приложение на верапамил при пациенти, лекувани с β-блокери, може да доведе до тежка хипотония и атриовентрикуларен блок.

Антихипертензивни лекарствени средства с централно действие (напр. clonidine, methyldopa, moxonidine, rilmenidine):

Едновременната употреба с антихипертензивни лекарствени средства с централно действие може да доведе до намаляване на съдречната честота и капацитет, а оттам - до вазодилатация. Внезапното преустановяване на лечението може да увеличи риска от "rebound hypertension".

Комбинации, които трябва да се използват с внимание:

Калциеви antagonисти от дихидропиридинов тип (напр. nifedipine): Едновременната употреба може да увеличи риска от хипотония, както и не е изключен и по-голям риск от допълнително влошаване на вентрикуларната функция при пациенти със сърдечна недостатъчност.

Клас I антиаритмични лекарствени продукти (напр. disopyramide, lidocaine, phenytoin; phlecaainide, propafenone): ефектът върху времето на атрио-вентрикуларната проводимост може да се потенцира и да се повиши негативния инотропен ефект.

Клас III антиаритмични лекарствени продукти (напр. amiodarone): ефектът върху времето на атрио-вентрикуларната проводимост може да се потенцира.

Парасимпатомиметични лекарствени продукти: Едновременната употреба може да увеличи времето на атрио-вентрикуларната проводимост, както и риска от брадикардия.

β -блокери с локално приложение (напр. капки за очи за лечение на глаукома) могат да засилят ефекта на bisoprolol.

Инсулин и перорални антидиабетни лекарствени продукти: засилване ефекта на намаляване на кръвната захар; блокирането на β -адренорецепторите може да маскира симптомите на хипогликемия.

Аnestетици: Намаляване на рефлекторната тахикардия и повишаване на риска от хипотония (повече информация за обща анестезия виж т.4.4).

Дигиталисови гликозиди: Особено при увеличаване на времето на атриовентрикуларната проводимост, с което се забавя сърденчния ритъм.

Нестероидни противовъзпалителни средства (NSAID): може да намалят хипотоничния ефект на bisoprolol.

β -симпатомиметици (напр. isoprenaline, dobutamine): Комбинацията с bisoprolol може да намали действието и на двете средства.

Симпатомиметици, активиращи както β - така и α -адренорецептори:

Комбинацията с bisoprolol може да доведе до увеличаване на кръвното налягане.

Смята се, че такова взаимодействие се получава по-скоро с неселективни β -блокери.

Едновременната употреба с антихипертензивни лекарствени средства, както и с други продукти, които имат потенциал за намаляване на кръвното налягане (трициклични антидепресанти, барбитурати, фенотиазини) може да увеличи риска от хипотония.

Комбинации, които трябва да се обмислят:

Мефлокин: повишен риск от брадикардия.

4.6 Бременност и кърмене

Бременност:

Bisoprolol има фармакологични действия, които могат да предизвикат увреждащи ефекти върху бременността и/или върху плода/новороденото. По принцип, β -адренорецепторните блокери намаляват плацентната перфузия, която може да се свърже със забавяне на растежа, вътрешностна смърт, аборт и преждевременно раждане. Нежеланите лекарствени реакции (напр. хипогликемия и брадикардия) могат да се появят при плода и новороденото. Ако е необходимо лечение с β -адренорецепторни блокери, за предпочитане са β_1 -селективни адренорецепторни блокери.

Bisoprolol не трябва да се използва по време на бременност, освен ако не е изрично показано. Ако лечението с bisoprolol се счита за необходимо, трябва да се наблюдава маточноплацентния кръвоток и растежа на плода. В случай на увреждащи ефекти върху бременността или плода, трябва да се обмисли алтернативно лечение. Новородените трябва да се наблюдават стриктно. Симптоми на хипогликемия и брадикардия, по принцип, се очакват през първите три дни.

Кърмене:

Няма данни дали bisoprolol се екскретира в кърмата, както и за въздействието на bisoprolol върху бебето. Затова кърменето не е препоръчително по време на приложението на bisoprolol.

4.7 Влияние върху способността за шофиране и работа с машини

При проучване с пациенти с исхемична болест на сърцето bisoprolol не влошава способността за шофиране. Въпреки това, поради индивидуалните разлики в реакциите към лекарствения продукт, способността за шофиране на превозно средство и работа с машини може да се влоши. Това трябва да се има предвид.

особено при започване на терапията и при промяна на лечението, както и при употреба на алкохол.

4.8 Нежелани лекарствени реакции

По-долу са използвани следните определения, които се отнасят до честотата:

Чести ($\geq 1\%$ и $< 10\%$), нечести ($\geq 0,1\%$ и $< 1\%$), редки ($\geq 0,01\%$ и $< 0,1\%$), много редки ($< 0,01\%$).

Изследвания

Редки: увеличени триглицериди, увеличени стойности на чернодробните ензими (ALAT, ASAT)

Сърдечни нарушения

Нечести: нарушения в AV-проводимостта, влошаване на съществуваща сърдечна недостатъчност, брадикардия.

Нарушения на ЦНС

Чести: замайване*, главоболие*

Очи

Редки: намалено сълзотечение (да се има предвид при пациенти, използващи лещи)

Много редки: конюнктивит

Уши и лабиринт

Редки: нарушения на слуха

Дихателни, гръден и медиастинални нарушения

Нечести: бронхоспазъм при пациенти с бронхиална астма или анамнеза за обструктивно заболяване на дихателните пътища

Редки: алергичен ринит

Гастроинтестинални нарушения

Чести: Стомашно-чревни оплаквания като гадене, повръщане, диария, констипация

Нарушения на кожата и подкожните тъкани

Редки: Реакции на свръхчувствителност като сърбеж, зачервяване, обрив

Много редки: алопеция. β -блокерите може да провокират или да влошат псориазис или да индуцират псориазис-подобен обрив

Нарушения на мускуло-скелетната и съединителна тъкан

Нечести: мускулна слабост, мускулни спазми

Съдови нарушения

Чести: усещане за студ или изтръпване на крайниците

Нечести: хипотония

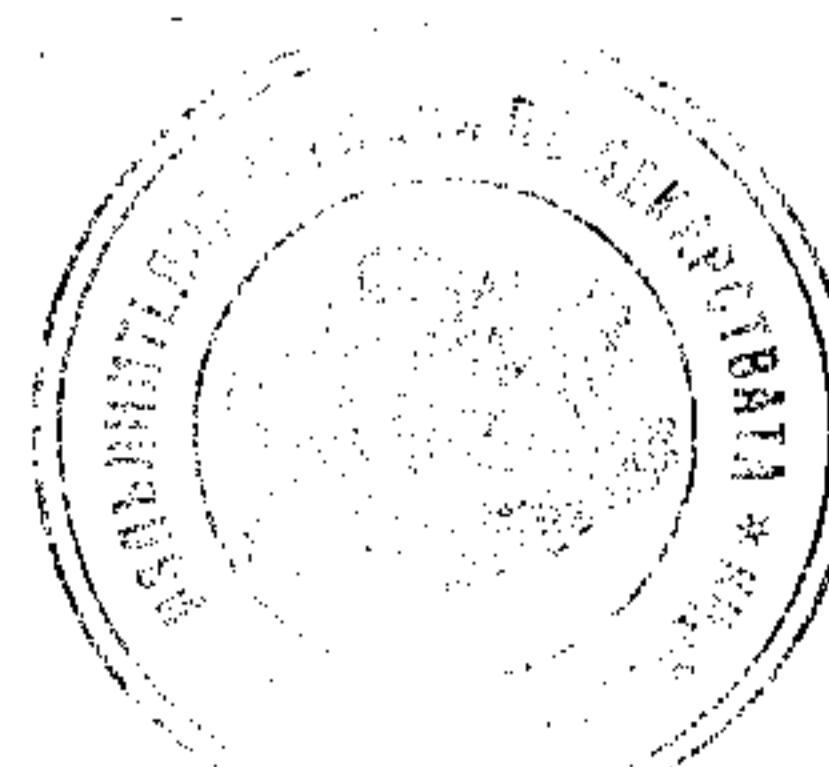
Общи нарушения

Чести: умора*

Нечести: астения

Чернодробни и жълчни нарушения

Редки: хепатит

Нарушения на репродуктивната система и гърдите

Редки: нарушения на потентността

Психиатрични нарушения

Нечести: нарушения на съня, депресия

Редки: Кошмари, халюцинации

*Тези симптоми се появяват особено в началото на лечението. Те са по принцип леки и често изчезват до 1-2 седмици.

4.9 Предозиране

Най-честите признания, очаквани при предозиране с β-блокери са брадикардия, хипотония, бронхоспазъм, остра сърдечна недостатъчност и хипогликемия. Има обширна интериндивидуална вариабилност в чувствителността към единична висока доза bisoprolol и пациенти със сърдечна недостатъчност вероятно са много чувствителни.

По принцип, ако настъпи предозиране, терапията с bisoprolol трябва да се спре и да се проведе спомагателно и симптоматично лечение.

Ограничени данни предполагат, че bisoprolol се отстранява трудно чрез диализа.

5. ФАРМАКОЛОГИЧНИ СВОЙСТВА

5.1 Фармакодинамични свойства

Фармакотерапевтична група: селективен β-блокер,

ATC код: C07AB07

Bisoprolol е β₁-селективен адренорецепторен блокиращ агент, лишен от вътрешна стимулираща симпатикомиметична активност и без съответна стабилизираща мембранны активност. Продуктът има много слаб афинитет към β₂-рецепторите на гладките мускули на бронхите и съдовете, както и на β₂-рецепторите, свързани с метаболитната регулация. Затова, по принцип, не се очаква bisoprolol да влияе на дихателната резистентност и β₂-медираните метаболитни ефекти.

β₁-селективността на bisoprolol е извън терапевтичните дозови граници.

Bisoprolol няма изразен негативен инотропен ефект.

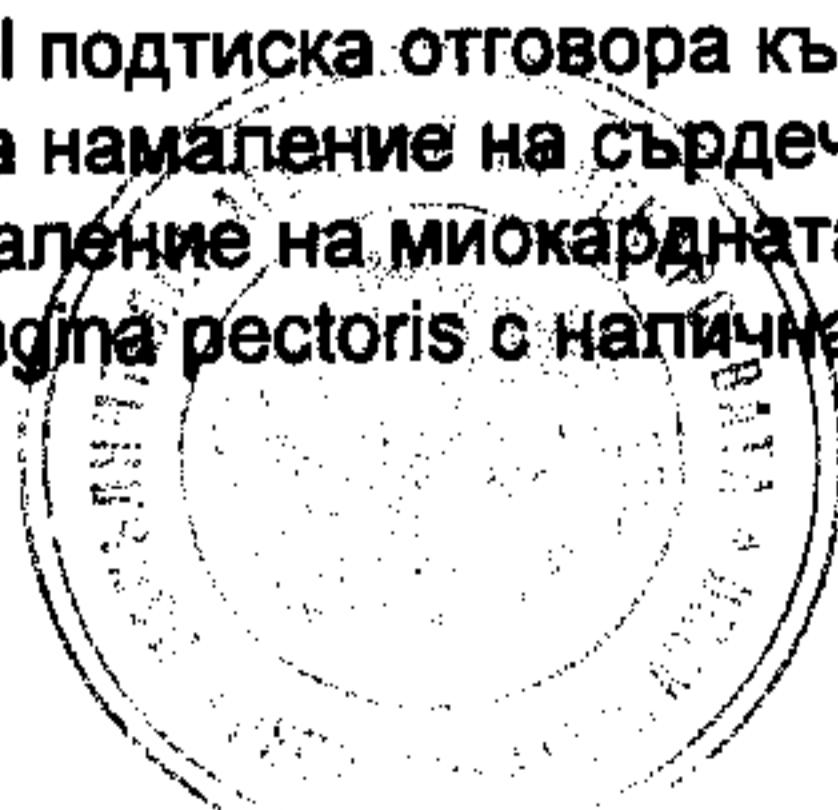
Bisoprolol достига максималния си антихипертензивен ефект 3-4 часа след перорален прием. Елиминационният му полуживот в плазмата от 10-12 часа осигурява на bisoprolol 24-ва ефикасност, след еднодозов дневен прием.

Максималният антихипертензивен ефект на bisoprolol по принцип се достига след 2 седмици.

Интензивното приложение при пациенти с коронарна болест на сърцето без хронична сърдечна недостатъчност, bisoprolol намалява сърдечната честота и ударния обем и по такъв начин понижава сърдечния дебит и кислородното потребление. При хронично приложение, първоначално повишената периферна резистентност намалява. Между другите, подтискането на активността на плазмения ренин, се дискутира като механизъм на действие, лежащ в основата на антихипертензивния ефект на β-блокерите.

Чрез блокадата на сърдечните β-рецептори bisoprolol подтиска отговора към симптоадренергичната активност. Това предизвиква намаление на сърдечната честота и контрактилитет и поради това води до намаление на миокардната консумация на кислород, което е желан ефект при angina pectoris с напична исхемична болест на сърцето.

5.2 Фармакокинетични свойства

Абсорбция

Bisoprolol се абсорбира почти напълно (>90%) от гастроинтестиналния тракт и поради много малкия ефект на first pass през черния дроб - приблизително 10%, има абсолютна бионаличност от около 90% след перорално приложение.

Разпределение

Обемът на разпределение е 3.5 l/kg. Свързването на bisoprolol с плазмените протеини е около 30%.

Метаболизъм и елиминиране

Bisoprolol се елиминира от организма чрез два еквивалентни пътя на клирънс: 50% се трансформират в неактивни метаболити в черния дроб с екскреция на метаболитите през бъбреците. Останалите 50% се екскретират непроменени през бъбреците. Затова по принцип bisoprolol не изисква адаптиране на дозата при пациенти с чернодробни и бъбречни функционални нарушения с лека до умерена тежест.

Общият клирънс на продукта е приблизително 15 l/kg.

Плазменият елиминационен полуживот е 10-12 часа

Bisoprolol има линейна, възрастово-независима кинетика.

5.3 Предклинични данни за безопасност

Предклиничните данни не показват особена опасност за хора въз основа на конвенционални проучвания на единична и многократна дозова токсичност, генотоксичност/мутагенност или карциногенност.

Репродукция

В репродуктивните токсикологични изследвания bisoprolol няма влияние върху фертилитета или върху общата репродуктивна способност.

6. ФАРМАЦЕВТИЧНИ ДАННИ

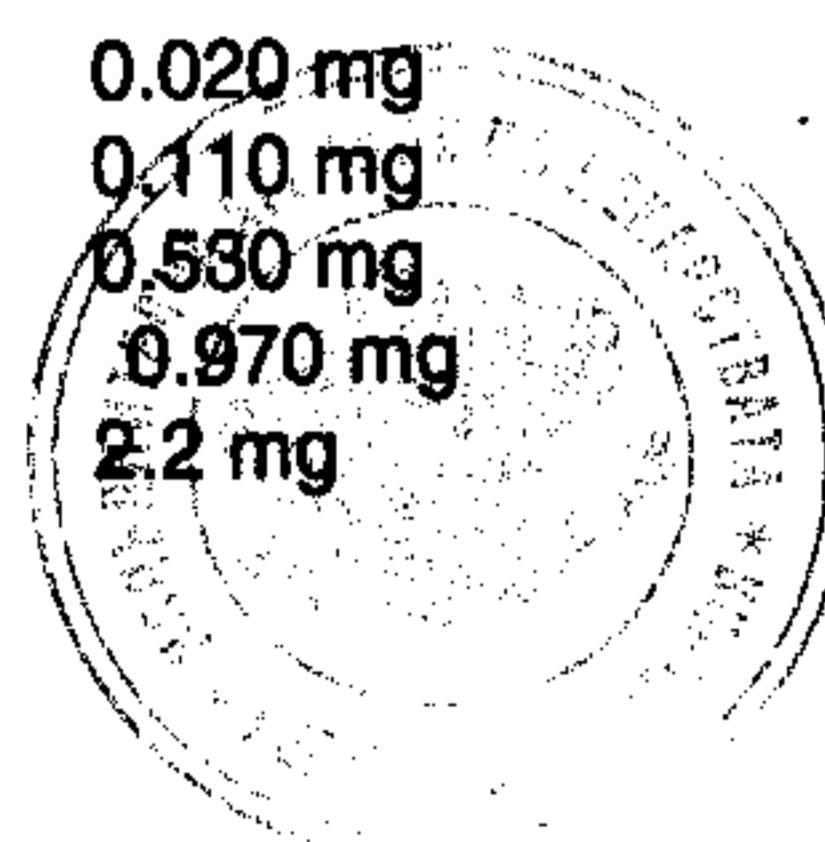
6.1 Списък на помощните вещества

Concor 5 mg:

Силициев диоксид, колоиден, безводен/ Silica, colloidal, anhydrous	1.5 mg
Магнезиев стеарат/Magnesium stearate	1.5 mg
Кросповидон/Crospovidone	5.5 mg
Микрокристална целулоза/Cellulose, microcrystalline	10.0 mg
Царевично нишесте/Maize starch	14.5 mg
Калцийев хидроген фосфат, безводен/ Calcium hydrogen phosphate, anhydrous	132.0 mg

Филмово покритие:

Жълт железен оксид/Iron Oxide Yellow	0.020 mg
Диметикон 100/Dimeticone 100	0.110 mg
Макрогол 400/Macrogol 400	0.530 mg
Титанов диоксид Е171/Titanium dioxide E171	0.970 mg
Хипромелоза 2910/15Hypromellose 2910/15	2.2 mg

Concor 10 mg:

Силициев диоксид, колоиден, безводен/ Silica, colloidal, anhydrous	1.5 mg
Магнезиев стеарат/Magnesium stearate	1.5 mg
Кросповидон/Crospovidone	5.5 mg
Микрокристална целуоза/Cellulose, microcrystalline	10.0 mg
Царевично нишесте/Maize starch	14.0 mg
Калциев хидроген фосфат, безводен/ Calcium hydrogen phosphate, anhydrous	127.5 mg

Филмово покритие:

Железен оксид червен/Iron Oxide Red	0.002 mg
Железен оксид жълт/Iron Oxide Yellow	0.120 mg
Диметикон 100/Dimeticone 100	0.220 mg
Макрогол 400/Macrogol 400	0.530 mg
Титанов диоксид Е171/Titanium dioxide E171	0.850 mg
Хипромелоза 2910/15/Hypromellose 2910/15	2.2 mg

6.2 Несъвместимости

Няма

6.3 Срок на годност

5 години

6.4 Специални условия на съхранение

Да се съхранява до 30°C.

Да се съхранява на място, недостъпно за деца.

6.5 Данни за опаковката

Al/PVC блистери, x 10 бр. табл. в блистер

Опаковка по 30, 50 и 100 бр. табл.

6.6 Специални предпазни мерки при изхвърляне

Няма специални изисквания

7. ПРИТЕЖАТЕЛ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

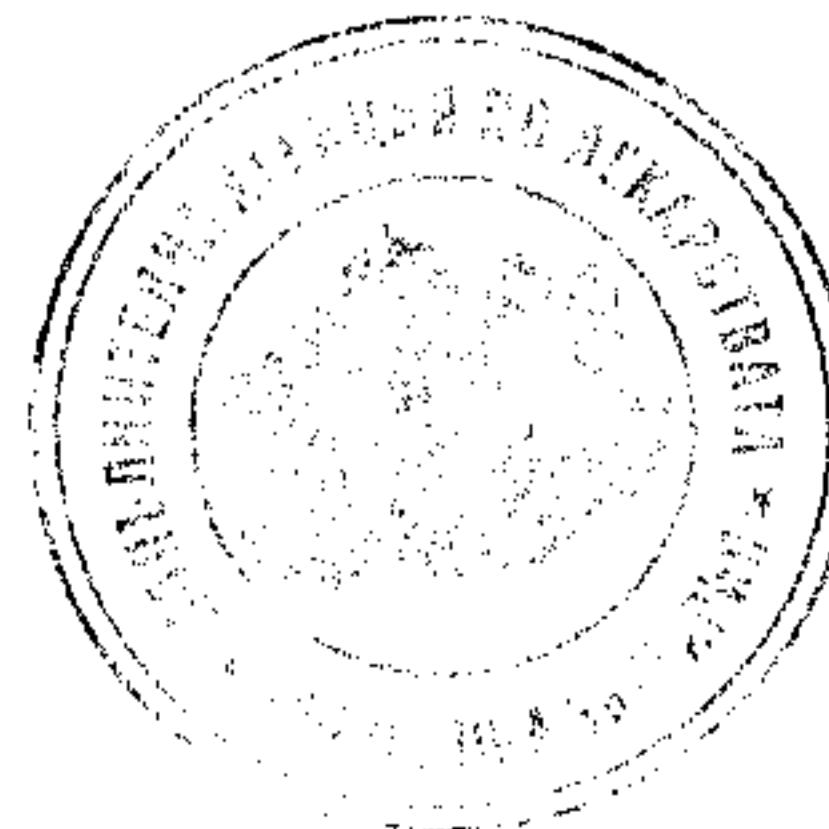
Merck KGaA,

Frankfurter Strasse 250,
D-64293 Darmstadt, Germany

8. НОМЕРА НА РАЗРЕШЕНИЯТА ЗА УПОТРЕБА

Concor film tabl. 5 mg – II-7678/27.06.2003

Concor film tabl. 10 mg – II-7679/27.06.2003

9. ДАТА НА ПЪРВО РАЗРЕШАВАНЕ ЗА УПОТРЕБА
27.06.2003 г.

8. ДАТА НА АКТУАЛИЗИРАНЕ НА ТЕКСТА

октомври 2008 г.

